

PARAŠAT HA-ŠAVUA

תזריע-מצרע

Tazria-Mecora

פְּרָאִיִּת בְּרַא אֱלֹהִים אֶת הַלְלוּתוֹ וְאֶת־אֵרֶץ
הָאָרֶץ הַזֹּאת הָיָה וְכִתוּ וְחָלְפוּ עַל כֵּי תִחַת
וְהָיָה אֱלֹהִים מִדְּרֹגְתָהּ לֵב כֵּי הַיָּם וְיִאמְרוּ
אֱלֹהִים יְהוָה אֱרֵץ יְהוָה אֱרֵץ אֱלֹהִים הַיָּמָר
כִּי מָה וַיִּשְׁבֵּל אֱלֹהִים בֶּן הָאֵרֶץ וּבֶן הַיָּם
וְהָיָה אֱלֹהִים לְאֵרֶץ וְכִי וְהָיָה קָרָא לְכִנּוּ
וְהָיָה עִיר וְהָיָה בְּקֶרֶב יוֹם אֶחָד

וְיִאמְרוּ אֱלֹהִים הִיא יִרְקַע בְּחַזֵּק הַיָּם וְהָיָה נֶסֶף
בֶּן מִתְּנֵי וְעַל אֱלֹהִים אֶת הַיָּם וְיִשְׁבֵּל
בֶּן הַיָּם אֱלֹהִים מִתְּחִיל נֶרְקַע וְכִי הָיָה אֵלֶּי
מֵעַל לִרְקַע וְהָיָה בֶּן וְהָיָה אֱלֹהִים נֶרְקַע לְכִנּוּ
יְהוָה עִיר וְהָיָה בְּקֶרֶב יוֹם עֶשְׂרִי

וְיִאמְרוּ אֱלֹהִים כִּי הַיָּם מִתְּחִיל הַיָּם אֶל
כִּי כִּי אֶחָד וְהָיָה הַיָּם וְהָיָה בֶּן וְהָיָה
אֱלֹהִים לְכִנּוּ אֶרֶץ וְכִי הָיָה הַיָּם וְהָיָה
וְהָיָה אֱלֹהִים כִּי מָה וְיִאמְרוּ אֱלֹהִים הַיָּם
הָאָרֶץ הָיָה עִיר וְהָיָה וְהָיָה כִּי הָיָה
לְכִנּוּ אֱלֹהִים וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה בֶּן וְהָיָה

הָאָרֶץ הָיָה עִיר וְהָיָה וְהָיָה כִּי הָיָה
כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה

בְּרִקְעֵי הַיָּם כִּי הָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
וְעַל אֱלֹהִים וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
תִּסְמָכֵן וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
אֱלֹהִים וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי

הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי

הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי
הָאָרֶץ וְהָיָה עַל הָאָרֶץ וְהָיָה כִּי

וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה

וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה

וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה

וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה

וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה
וְהָיָה עִיר וְהָיָה כִּי הָיָה עִיר וְהָיָה

Rišon/Kohen 12,1 - 13,23 -- Prvi pozvanik

(poglavlje 12)

Vajedaber HAŠEM el-Mošé lemor.

1 I reče VJEČNI Mošeu govoreći: 2 "Reci sinovima Izraelovim kazavši im: žena koja začne i rodi muško bit će nečista sedam dana, kao u vrijeme menstruacije, bit će nečista. 3 Osmog dana bit će obrezana kožica njegovog prepucija. 4 I trideset i tri dana ona će ostati u krvi očišćenja, te sve što je sveto ne smije dotaknuti, i u Svetište ne smije doći, dok ne navrše dani njezinog očišćenja. 5 A ako rodi žensko bit će nečista dvije sedmice kao u vrijeme menstruacije, te će šezdeset i šest dana ostati u krvi očišćenja. 6 Nakon što se navrše dani njezinog očišćenja za sina ili za kćer, dovest će ovcu do godine dana (starosti) za žrtvu *ola* i golubića ili grlicu za žrtvu za grijeh, na ulaz u Šator sastanka kohenu. 7 I on će ih prinijeti pred VJEČNIM i učiniti pomirenje za nju i ona će postati očišćena od izvora njene krvi; ovo je zakon za roditelju, koja (rodi) muško ili (rodi) žensko. 8 A ako nije u stanju da da ovcu, onda će donijeti dvije grlice ili dva golubića, jedno za (žrtvu) *ola*, i jedno za (žrtvu za) grijeh; i učinit će kohen pomirenje za nju, i postat će očišćena."

(poglavlje 13)

1 I reče VJEČNI Mošeu i Aronu rekavši: 2 "Čovjek kojem bude na njegova tijela s'et ili safahat ili baheret i bude na koži njegova tijela oštećenje kao caraat, dovest ćete ga k Aronu kohenu ili k jednomu od njegovih sinova kohena. 3 I pogledat će kohen oštećenje na koži tijela, pa ako je dlaka na oštećenju pobijelila i oštećenje je dublje od ostale kože, to je oštećenje caraat; i kohen će pogledati, i učiniti ga nečistim. 4 A ako se bijeli baheret nalazi na koži njegovog tijela i naizgled nije dublji od ostale kože, i dlaka nije pobijelila, tada će kohen zatvoriti to oštećenje na sedam dana. 5 I pogledat će kohen na sedmi dan, i gle, oštećenje je ostalo kao prije, nije se oštećenje proširilo po koži, i zatvorit će je kohen na sedam dana po drugi puta.

6 Pregleda li ga onda svećenik opet sedmoga dana i nađe li pri tom, da je to mjesto bljeđe postalo i da se boljetica nije dalje razišla, tada ga ima svećenik proglasiti čistim: to je samo osip; dotični ima oprati haljine svoje tada je čist. 7 Ako li se dalje razide osip, pošto se je dotični pokazao svećeniku, da bude čist, i on se po drugi put pokaže svećeniku. 8 I svećenik opazi, da se je osip dalje razišao, tada ga ima svećenik proglasiti nečistim: to je guba. 9 Pokaže li se na čovjeku mjesto, što je kao gubavo; ima se on dovesti k svećeniku. 10 Opazi li svećenik, da je bijel otok na koži, i da je tu dlaka postala bijela, i da na otoku raste divlje meso, 11 Onda je to zastarjela guba na koži njegovoj. Zato ga ima svećenik proglasiti nečistim, a da ga ne pritvori; jer je on nečist. 12 Ako li guba izbije po svoj koži, tako da guba pokrije kožu čovjeku od glave do pete, kamogod bi svećenik mogao pogledati, 13 I svećenik opazi, da je guba pokrila čitavo tijelo, onda neka proglasi dotičnoga čistim: on je postao posve bijel i po tom čist. 14 A čim se na njemu pokaže divlje meso, postaje nečist. 15 I kad svećenik vidi na njemu divlje meso, neka ga proglasi nečistim. Divlje je meso nečisto; guba je. 16 Iščezne li opet divlje meso i on postane opet bijel, onda neka ide k svećeniku. 17 Kad ga svećenik pregleda i nađe, da je mjesto postalo bijelo, onda ga ima svećenik da proglasi čistim: on je čist. 18 Ako se kod nekoga na koži napravi čir i opet zacijeli, 19 Ali onda na mjestu čira nastane bijel otok ili bjelocrvenkasta pjega, onda se on ima pokazati svećeniku. 20 Opazi li tada svećenik, da je ona dublja od kože, i da je dlaka na njoj postala bijela, onda ga svećenik ima proglasiti

nečistim: guba je, što je izbila u čiru. 21 Ako li svećenik pregleda mjesto i nađe, da nema na njemu bijelih dlaka, i da nije dublje od kože i da je bljeđe postalo, onda ga ima svećenik odijeliti za sedam dana. 22 Ako li se sve više širi na koži, onda ga ima svećenik proglasiti nečistim: to je guba. 23 Ako li se pjega ograniči na isto mjesto, a da se nije raširila dalje, onda je to samo zarašćen čir. Svećenik ga ima proglasiti čistim.

Šeni/Levi 13,24-39 -- Drugi pozvanik

O vasar ki-jihjeh ve'oro michvat-eš vehajetah michjat hamichvah baheret levanah adamdemet o levanah.

24 Ako tko ima na koži opržinu, i meso što se napravi u opržini, izgleda kao bjelocrvenkasta ili bijela pjega. 25 I opazi svećenik, kad je pregledava, da je dlaka na pjegi postala bijela i ona se pokazuje dublja od kože, onda je to guba, što je izbila u opržini. Zato ga ima svećenik proglasiti nečistim: to je guba. 26 Ako li svećenik, kad pregledava, ne nađe nikakve bijele dlake na pjegi i ova nije dublja od kože, ali izgleda blijeda, onda ga ima svećenik odijeliti za sedam dana. 27 Pregleda li ga onda svećenik sedmoga dana, tada ga ima svećenik, ako se je pjega na koži njegovoj raširila sve dalje, proglasiti nečistim: to je guba. 28 Ako li svijetla pjega ostane egraničena na isto mjesto i ne širi se dalje na koži i postala je bljeđa, onda je to samo otok od opržine. Zato ga ima svećenik proglasiti čistim: to je samo zarašćena opržina. 29 Ako u muža ili u žene nastane osip na glavi ili na bradi, 30 I svećenik, kad pregledava, nađe, da je on dublji od kože i da je na njemu tanka, zlatožuta dlaka, neka ga svećenik proglaši nečistim: to je huda krasta, guba na glavi ili na bradi. 31 Ako li svećenik pregleda hudu krastu i zahvaćeno mjesto ne pokaže se dublje od kože i na njemu ne bude crnih dlaka, onda ima svećenik od hude kraste udarenoga odijeliti za sedam dana. 32 Pregleda li onda svećenik sedmoga dana udareno mjesto i nađe li, da se huda krasta nije dalje razišla i da na njoj nije nastala zlatožuta dlaka i da krasta nije dublja od kože, 33 Onda se dotični ima obrijati, ali ne na krastavu mjestu; onda neka svećenik sumnjiva zbog hude kraste još jedanput odijeli za sedam dana. 34 Ako tada svećenik sedmoga dana pregleda hudu krastu i huda krasta na koži nije se dalje razišla i nije dublja od kože, onda ga ima svećenik proglasiti čistim. On ima tada oprati haljine svoje, tada je čist. 35 Ako li se huda krasta, pošto je bio proglašen čistim, sve dalje širi po koži, 36 I ako nađe svećenik, kad ga pregledava, da se je huda krasta dalje raširila na koži, onda više ne treba svećenik da traži zlatožutu dlaku: dotični je nečist. 37 Ako li huda krasta ostane jednako u svojem izgledu, i na njoj opet izraste crna dlaka, onda je krasta iscijeljena. Dotični je čist, i svećenik ima ga proglasiti čistim. 38 Pokažu li se u muža ili u žene na koži svijetle pjege, bijele svijetle pjege, 39 I opazi li svećenik, da su na koži blijede, svijetle bijele pjege, onda je to blag osip, što je izbio na koži: takav je čist.

Šliši 13,40-54 -- Treći pozvanik

Ve'iš ki jimaret rošo kere'ah hu tahor hu.

40 Ako nekome postane glava ćelava, tako da je na zatiljku ćelav: takav je čist. 41 Ako mu glava postane sprijeda ćelava, tako da mu je tjeme ćelavo: takav je isto tako čist. 42 Ako li se pokaže na prednjoj ili stražnjoj ćeli bjelocrvenkast osip, onda je to guba, što je izbila sprijeda ili straga na ćeli njegovoj. 43 Nađe li svećenik, kad pregledava, sprijeda ili straga na ćeli njegovoj bjelocrvenkast osip, što izgleda kao guba na koži tijela, 44 Onda je takav gubav; on je nečist. Neka ga svećenik proglašuje nečistim; on ima bolest na glavi. 45 Gubavac, koji ima na sebi tu bolest, ima hodati u haljinama poderanim i kosa mu na glavi ima biti raspletana! On ima pokrivati bradu svoju i vikati: "Nečist! Nečist!" 46 On ostaje nečist, doklegod ima tu bolest, jer je nečist, ima stanoviti odijeljeno; izvan tabora ima boraviti. 47 Pokaže li se na haljini mjesto gubavo, bila haljina vunena ili lanena, 48 Ili na tkanim ili pletenim lanenim ili vunenim platnima ili na koži ili na kožnom predmetu, 49 Ako je to mjesto na haljini ili na koži ili na tkanom ili na pletenom platnu ili na kožnom predmetu zelenkasto ili crvenkasto, onda je tu opasnost od gube, i ima se pokazati svećeniku. 50 Svećenik ima tada pregledati to mjesto i tu gubom udarenu stvar odijeliti za sedam dana. 51 Sedmoga dana ima svećenik opet pregledati dotično mjesto. Ako se je tada osip dalje razišao na haljini ili na tkanom ili pletenom platnu ili na koži ili na kožnom predmetu, onda je taj osip huda guba; takav je predmet nečist. 52 Ima se spaliti haljina ili tkano i pleteno laneno ili vuneno platno ili kožni predmet bilo koje vrste, na kojemu se pokazao osip; to guba i mora se takav predmet spaliti. 53 Izađe li iz pregledbe svećenikove, da se opis nije raširio na haljini, na tkanom ili pletenom platnu ili na kožnom predmetu bilo koje vrste, 54 Onda neka naredi svećenik, da se pere ono, na čemu je osip. On ima to još jedanput odijeliti za sedam dana.

Revi'i 13,55-14,20 -- Četvrti pozvanik

Vera'ah hakohen aharej hukabes et-hanega vehine lo-hafah hanega et-ejno vehanega lo-fasa tame hu ba'eš tisrefenu pehetet hi bekarahito o vegabahto.

55 Ako tada pregleda svećenik, pošto se je opralo dotično mjesto i izgled dotičnoga mjesta nije se promijenio, onda je to, i makar se osip nije dalje razišao, nečisto, i mora se spaliti, makar bio zagriženo mjesto na njegovoj stražnjoj ili prednjoj strani. 56 Izađe li iz pregledbe svećenikove, da je dotično mjesto pobljednulo, pošto se je opralo, onda se ima odrezati od haljine ili od kože ili od tkanog ili pletenog platna. 57 Ako li se pokaže osip na haljini ili tkanom ili pletenom platnu ili na kožnom predmetu bilo koje vrste, onda je to guba, što je nanovo izbila, i mora se ta, što je zaraženo gubom, spaliti. 58 Haljina ili tkano ili pleteno platno ili kišni predmet bilo koje vrste, kad ih se opralo i s njih osip iščeznuo, moraju se još jedanput oprati; istom su onda čisti. 59 To je zakon o gubi na haljini vunenoj ili lanenoj ili na tkanom ili pletenom platnu ili na kožnom predmetu bilo koje vrste, koliko se imaju proglasiti čistima ili nečistima."

(poglavlje 14)

1 Nadalje reče VJEČNI Mošeu ovo: 2 "Za gubavca na dan, kad se proglašuje stim, valja ovaj zakon: ima se dovesti pred svećenika, 3 I to mora svećenik izaći van pred tabor. Nađe li tada svećenik kod pregledbe, da je gubom udareno mjesto iscijeljeno, 4 Onda neka naredi svećenik, da se za onoga,

koji se ima proglasiti čistim, donesu dvije žive čiste ptice, nešto cedrovine, grimiznog prediva i hisopa. 5 Onda neka svećenik uputi, da se jedna ptica zakolje nad posudom zemljanom s vodom svježom. 6 Neka tada uzme drugu živu pticu i cedrovinu, grimizno predivo i hisop i sve to neka umoči, i živu pticu, u krv ptice, što je bila zaklana nad vodom svježom. 7 Onda neka poškropi onoga, koji se ima da proglasi čistim, sedam puta i tako neka ga očisti. Živu pticu neka pusti da poleti u slobodno polje. 8 Nato mora onaj, koji ga daje čistiti, oprati haljine svoje, ostrići svu kosu svoju i okupati se; tako postane čist. Tada smije ići u tabor, ali mora još sedam dana ostati izvan svojega Šatora. 9 U sedmi dan ima još jedanput ostrići svu kosu svoju, glavu, bradu i obrve; svu kosu svoju ima ostrići, haljine svoje oprati i okupati se; tako postane čist. 10 Onda u osmi dan neka uzme dva muška janjeta bez pogreške i jednogodišnje žensko janje bez pogreške i kao prinos tri desetine efe bijeloga brašna, zamiješana s uljem, i jedan log ulja. 11 A svećenik, koji izvršuje čišćenje, ima onoga, koji se daje čistiti, i one darove postaviti pred VJEČNOG na ulaz u Šator sastanka. 12 Tada neka uzme svećenik jedno janje, neka ga prinese kao žrtvu za prijestup s logom ulja, i neka oboje žrtvuje podizanjem i mahanjem pred VJEČNIM. 13 Nato neka zakolje janje na mjestu, gdje se kolje žrtva za grijeh i žrtva paljenica, na svetom mjestu, jer kao što žrtva za grijeh, tako ima da pripadne svećeniku i žrtva za prijestup: ona je presveta! 14 I neka uzme svećenik nešto od krvi žrtve sa prijestup, pa neka svećenik namaže onome, koji se daje čistiti, na jagodicu desnoga uha, na palac desne ruke njegove i na veliki palac desne noge njegove. 15 Tada neka uzme svećenik nešto od loga ulja i neka nalije u desnu ruku svoju. 16 Neka tada umoči desni svoj prst u ulje, što mu je u lijevoj ruci, i neka prstom svojim sedam puta poškropi nešto ulja pred VJEČNIM. 17 A od ostalog ulja, što mu je u ruci, neka nešto namaže svećenik onome, koji se daje čistiti, na jagodicu desnoga uha, na palac desne ruke njegove i na veliki palac desne noge njegove na mjestu, što ga je pomazao krvlju žrtve za prijestup. 18 Što onda još preostane od ulja u ruci svećeniku, to neka izlije na glavu onome, koji se daje čistiti, da mu tako svećenik pribavi pomirenje pred VJEČNIM. 19 Nato neka svećenik priredi žrtvu za grijeh i tim pribavi onome, koji se daje čistiti, pomirenje radi nečistoće njegove. Zatim neka zakolje žrtvu paljenicu. 20 Onda neka prinese svećenik žrtvu paljenicu i prinos na žrtveniku. I kad mu je svećenik tako pribavio pomirenje, čist je.

Hamiši 14,21-32 -- Peti pozvanik

Ve'im dal hu ve'ejn jado maseget velakah keves ehad ašam litnufah lehaper alav ve'isaron solet ehad balul bašemen leminha velog šamen.

21 Ali ako je siromašan i to ne može da priskrbi, onda neka uzme jedno janje kao žrtvu za prijestup, da se žrtvuje podizanjem i mahanjem i njemu se pribavi pomirenje, i nadalje jednu desetinu efe bijeloga brašna, zamiješana s uljem, za prinos i log ulja, 22 onda dvije grlice ili dva golubića, što može priskrbiti, da bude jedno kao žrtva za grijeh, drugo kao žrtva paljenica. 23 To neka donese u osmi dan iza svojega čišćenja svećeniku na ulaz u Šator sastanka pred VJEČNIM. 24 Svećenik neka tada uzme janje žrtve za prijestup i log ulja. Oboje neka žrtvuje podizanjem i mahanjem pred VJEČNIM. 25 Nato neka se zakolje janje žrtve za prijestup, i svećenik neka uzme nešto od krvi žrtve za prijestup i namaže onome, koji se daje čistiti, na jagodicu desnoga uha, na palac desne ruke njegove i na veliki palac desne noge njegove. 26 I neka nalije svećenik nešto ulja u svoju lijevu

ruku. 27 Svećenik neka nešto ulja, što mu je u lijevoj ruci, poškropi svojim desnim prstom sedam puta pred VJEČNIM. 28 Onda neka svećenik nešto ulja u svojoj ruci namaže onome, koji se daje čistiti, na jagodicu desnoga uha, na palac desne ruke njegove i na veliki palac desne noge njegove na mjestu, gdje je već krv žrtve za prijestup. 29 Što onda još preostane od ulja u ruci svećeniku, to neka izlije na glavu onome, koji se daje čistiti, da mu tako pribavi pomirenje pred VJEČNIM. 30 Onda neka priredi jednu od grlica ili jednoga od golubića, što je mogao da priskrbi, 31 Jedno kao žrtvu za grijeh, drugo kao žrtvu paljenicu, zajedno s prinosom. Tako ima svećenik onome, koji se daje čistiti, pribaviti pomirenje pred VJEČNIM. 32 To je zakon za onoga, koji je zaražen gubom i kod svojega čišćenja ne može da priskrbi sto se traži."

Šiši 14,33-15,15 -- Šesti pozvanik

Vajedaber HAŠEM el-Mošē ve'el-Aharon lemor.

1 33 Nato reče VJEČNI Mošeu i Aronu ovako: 34 "Kad dođete u zemlju kanaansku, što ću vam je dati u posjed, i ja u zemlji, što vam pripada, pustim gubu na koju kuću, 35 Onda ima vlasnik kuće otići i javiti to svećeniku ovako: 'Pokazuje se nešto na mojoj kući, što izgleda kao guba.' 36 Tada neka naredi svećenik, da se isprazni kuća, prije nego on stupi u nju, da razgleda štetno mjesto, da se ne moradne sve, što je u kući, označiti kao nečisto. Onda istom ima svećenik unići u kuću da je razgleda. 37 Opazi li tada kod pregledbe sumnjivih mjesta za gubu, da se ona pokazuju na zidovima kuće kao rupice zelene ili crvenkaste, što su na očii od zida dublje, 38 Onda neka svećenik izađe iz kuće pred vrata kućna i zatvori kuću za sedam dana. 39 Kad onda svećenik u sedmi dan dođe natrag i opazi, da su se raširila sumnjiva mjesta za gubu na zidovima kuće, 40 Tada neka svećenik naredi, da se povadi kamenje, na kojemu se pokazuju sumnjiva mjesta za gubu, i da se pobaca van pred gradom na koje nečisto mjesto. 41 Onda neka se kuća iznutra ostruže svuda i ostrugani prah neka se prospe van pred gradom na koje nečisto mjesto. 42 Nato neka se uzme drugo kamenje i umetne na mjesto izvađenoga kamenja. Tada neka se uzme druga žbuka i njom ožbuka kuša. 43 Ako se onda opet pokažu na kući sumnjiva mjesta za gubu, pošto se je kamenje izvadilo i kuća se ostrugala i ožbukala, 44 Onda neka opet dođe svećenik i pregleda. Pronađe li se, da su se sumnjiva mjesta za gubu raširila dalje, onda ima kuša hudu gubu; nečista je. 45 Neka se stoga poruši kuća sa svojim kamenjem, gredama i sa svom žbukom kućnom, i neka se iznese izvan grada na koje nečisto mjesto. 46 A tko uniđe u kuću, dok je zatvorena, neka je nečist do večera. 47 Tko spava u kući, mora oprati haljine svoje, i tko jede u kući, mora oprati haljine svoje. 48 Ako li svećenik uniđe u kuću i opazi, da se sumnjiva mjesta za gubu, pošto se je ožbukala kuća, nijesu dalje razišla, onda ima svećenik proglasiti kuću čistom, jer se je izliječila bolest. 49 Neka uzme, da se pribavi kući pomirenje, dvije ptice, cedrovinu, grimizno predivo i hisop. 50 Tada neka zakolje jednu pticu nad posudom zemljanom sa svježom vodom. 51 Neka uzme cedrovinu, hisop, grimizno predivo i živu pticu i neka ih umoči u krv zaklane ptice i u svježu vodu i neka tim sedam puta poškropi kuću. 52 Tako neka pribavi kući pomirenje krvlju ptice i svježom vodom, pticom živom i cedrovinom, hisopom i grimiznim predivom. 53 A pticu živu neka pred gradom pusti da poleti u slobodno polje, i tako neka pribavi kući pomirenje; tada je ona čista. 54 To je zakon za razne vrste gube i kraste, 55 I gube na haljinama i kućama, 56 Otoka, osipa i svijetlih pjega. 57 Oni imaju da o tom pouče, kad je što čisto ili nečisto. To je zakon o gubi."

(poglavlje 15)

1 Još zapovjedi VJEČNI Mošeu i Aronu: 2 "Kažite sinovima Izraelovim ove odredbe: Ako netko trpi na tečenju sjemena, onda je to tečenje nečisto. 3 I ovako se ima s nečistoćom od toga tečenja: Ako tijelo njegovo pušta tečenje, ili zatvara, tako da ništa ne teče, onda je čistoća na njemu. 4 Svaka postelja, što je upotrebljava bolesnik, postaje nečista, i sve na što on sjedne, postaje nečisto. 5 Tko se dotakne postelje njegove, mora oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 6 I tko sjedne na predmet, na kojemu je sjedio onaj, koji ima tečenje sjemena, mora oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 7 Nadalje tko se dotakne tijela onoga, koji ima tečenje sjemena, mora oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 8 I ako onaj, koji ima tečenje sjemena, dođe svojom pljuvačkom u dodir s čistim, to mora ovaj oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 9 Nadalje nečisto je svako sedlo, na kojemu kod jahanja sjedi onaj, koji ima tečenje sjemena. 10 I tko dotakne nešto, što je onaj imao pod sobom, postaje nečist do večera. Tko ponese to, mora oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 11 Svaki, koga se onaj, koji ima tečenje sjemena, dotakne neopranim rukama, mora oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 12 Posuda zemljana, koju dotakne onaj, koji ima tečenje sjemena, mora se razbiti, i svaka posuda drvena mora se poplakati vodom. 13 A kad se onaj, koji boluje na tečenju, izliječi od bolesti svoje, onda ima on otad, kad je ozdravio, brojiti sedam dana; tada ima oprati haljine svoje i okupati se u svježoj vodi i tako postaje čist. 14 A u osmi dan neka uzme dvije grlice ili dva golubića, neka dođe pred VJEČNOG na ulaz u Šator sastanka i neka ih preda svećeniku. 15 Svećenik neka ih tada priredi, jedno kao žrtvu za grijeh, a drugo kao žrtvu paljenicu. Tako neka mu svećenik pribavi radi tečenja pomirenje pred VJEČNIM.

Švi'i 15,16-33 -- Sedmi pozvanik

Ve'iš ki-tece mimenu šihvat-zara verahac bamajim et-kol-besaro vetame ad-ha'arev.

16 Ako kojemu isteče sjeme, neka okupa čitavo tijelo svoje, i nečist je do večera. 17 Haljina i stvar od kože, na koju je došlo sjeme, mora se oprati, i nečista je do večera. 18 Ako tko bude sa ženom, tako da isteče sjeme, moraju se oboje okupati, i nečisti su do večera. 19 Ako ženska osoba ima tečenje, i to mjesečno tečenje krvi, onda je na njoj nečistoća sedam dana; tko je se dotakne, nečist je do večera. 20 Sve, na što ona legne u vrijeme nečistoće svoje, postaje nečisto, isto tako sve na čemu sjedi. 21 Tko se dotakne postelje njezine, mora oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 22 Tko se dotakne predmeta, na kojemu je ona sjedila, mora oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 23 I tko dotakne nešto na postelji njezinoj ili na predmetu, na kojemu je ona sjedila, nečist je do večera. 24 Ako li netko bude s njom i nešto od nečistoće njezine dođe na njega, onda je on sedam dana nečist, i svaka postelja, na kojoj leži, postaje nečista. 25 Ako ženska osoba trpi na stalnom tečenju krvi izvan pravilnog vremena, ili ako ima tečenje krvi preko pravilnog vremena, onda se dani, u kojima ima nečisto tečenje, smatraju kao dani njezina pravila; nečista je. 26 Za svaku postelju, na kojoj leži u dane svojega tečenja, vrijedi isto kao za postelju u vrijeme njezina pravila, i svaki predmet, na kojemu ona sjedi, postaje nečist kao u vrijeme njezina pravila. 27 Tko se dakle dotakne tih stvari, postaje nečist, on mora oprati haljine svoje i okupati se i nečist je do večera. 28 Ako se je ona izliječila od tečenja, onda onda ima još sedam dana brojiti; tada je čista. 29 A u osmi dan neka uzme dvije grlice ili dva golubića i neka

ih odnese svećeniku na ulaz u Šator sastanka. 30 Svećenik neka onda uredi jedno kao žrtvu za grijeh, drugo kao žrtvu paljenicu. Tako neka joj svećenik pribavi radi tečenja njezina pomirenje pred VJEČNIM. 31 Tako imate poučiti sinove Izraelove o nečistoći njihovoj, da ne umru s nečistoće svoje, kad bi onečistili Prebivalište moje, što je u sredini njihovoj. 32 To su odredbe za one, što su oboljeli na tečenju i što tečenjem sjemena postaju nečisti. 33 I za one, što imaju pravilo, i za sve što imaju tečenje, bilo muško ili žensko, i za onoga koji bude s nečistom."

Maftir 15,31-33

Vehizartem et-benej-Jisra'el mitum'atam velo jamutu betum'atam betam'am et-Miškani ašer betoham.

31 Tako imate poučiti sinove Izraelove o nečistoći njihovoj, da ne umru s nečistoće svoje, kad bi onečistili Prebivalište moje, što je u sredini njihovoj. 32 To su odredbe za one, što su oboljeli na tečenju i što tečenjem sjemena postaju nečisti. 33 I za one, što imaju pravilo, i za sve što imaju tečenje, bilo muško ili žensko, i za onoga koji bude s nečistom."

Haftara - Šabat Tazria-Mecora

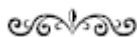
II Kraljevi 7,3-20

(poglavlje 7)

Ve'arba'a anašim haju mecora'im petah haša'ar vajomru iš el-re'ehu ma anahnu jošvim po ad-matnu.

3 A pred gradskim vratima bijahu četiri mecure (*op.ur.muškarca zadešena kožnom bolesti caraat, sličnoj gubi*); rekoše oni jedan drugome: "Zašto stojimo ovdje i očekujemo smrt? 4 Ako odlučimo ući u grad, glad je u gradu te ćemo ondje umrijeti; ako ostanemo ovdje, opet ćemo umrijeti. Hajde! Pobjegnimo i prijedimo u aramejski tabor: ako nas ostave na životu, živjet ćemo; ako nas ubiju, pa dobro: umrijet ćemo!" 5 U sumračje, ustavši, krenuše odande u aramejski tabor. Stigoše do ruba tabora, i gle - ondje nikoga! 6 Jer je VJEČNI učinio te se u taboru aramejskom čula buka kola i konja, buka goleme vojske. I govorili su među sobom: "Eto, kralj Izraela najmio je protiv nas kraljeve hetitske i kraljeve egipatske da krenu protiv nas." 7 Digli su se i pobjegli u sumraku: ostavili su svoje šatore, konje i magarce, sav tabor kakav bijaše. Pobjegli su da iznesu živu glavu. 8 Kad su mecure, dakle, došli do ruba tabora, uvukoše se u jedan šator. Pošto su se najeli i napili, uzeše odande srebro, zlato i haljine pa odoše da ih sakriju. Vratit će se onda pa uđu u

drugi šator: uzeše plijen iz njega te odoše i sakriše ga. 9 Rekoše tada jedan drugome: "Ne smijemo tako raditi. Današnji je dan pun dobrih vijesti, a mi šutimo. Ako dočekamo jutro, bit ćemo krivi. Zato pođimo! Javimo dvoru novost." 10 I vratiše se, pozvaše gradsku stražu i javiše: "Otišli smo u tabor aramejski, a ondje nigdje čovjeka ni ljudskoga glasa; samo konji privezani i magarci, a šatori ostavljeni kakvi jesu." 11 Stražari viknuše i dojaviše u unutrašnjost dvora. 12 Kralj ustade noću i reče svojim časnicima: "Ja ću vam objasniti što su nam učinili Aramejci. Kako znaju da smo gladni, izišli su iz tabora i sakrili se u polju, misleći: već će oni izići iz grada, a mi ćemo ih žive pohvatati i ući u grad." 13 A jedan između njegovih časnika odgovori: "Neka se uzme ipak pet od preostalih konja. S njima će biti kao sa svim mnoštvom Izraelovim koje je ovdje preostalo. Pošaljimo ih pa ćemo vidjeti." 14 I uzeše dva konja kolska i kralj posla ljude za aramejskim taborom govoreći: "Idite, izvidite!" 15 Išli su za njima do Jordana; put bijaše sav prekriven haljinama i stvarima koje su Aramejci pobacali u bijegu. Glasnici se vratiše i obavijestiše kralja. 16 I narod iziđe i uze pljačkati aramejski tabor: i bijaše mjera finoga brašna za šekel, a dvije mjere ječmenoga za jedan šekel, prema riječi VJEČNOG. 17 Kralj je postavio na gradska vrata onoga dvorjanika o čiju se ruku oslanjao; a narod ga izgazi na vratima i on umrije, prema riječi što ju je rekao B-žji čovjek kad mu kralj bijaše došao. 18 Dogodilo se kako je čovjek B-žji rekao kralju: "Sutra u ovo doba na vratima Samarije bit će dvije mjere ječmenoga brašna za šekel i mjera finoga brašna za šekel." 19 Dvorjanik je odgovorio Eliši: "Pa da VJEČNI načini i okna na nebu, bi li moglo biti što kažeš?" Eliša mu je odgovorio: "Vidjet ćeš svojim očima, ali nećeš jesti." 20 Doista, tako mu se dogodilo: izgazio ga narod na vratima te on umrije.

Minha

Kriat Tora (Paraša Aharei Mot-Kedošim)

Vajikra 16,1 - 24

(poglavlje 16)

Vajedaber HAŠEM el-Mošé aharej mot šnej benej Aharon bekorvatam lifnej- HAŠEM vajamutu.

1 1 Još je govorio VJEČNI s Mošem nakon obojice sinova Aronovih, koji moradoše umrijeti, 2 Kad su bili stupili pred VJEČNOG. VJEČNI zapovjedi Mošeu: "Kaži svojemu bratu Aronu, da ne smije u svako doba unići u Svetište iza zavjese, pred pomirilište ozgo na kovčegu, inače da mora umrijeti. Jer se nad pomirilištem javljam u oblaku. 3 Samo tada smije Aron unići u Svetište, kad dolazi s juncem kao žrtvom za grijeh i s ovnom kao žrtvom paljenicom. 4 On mora nositi svetu košulju lanenu, gaće

lanene moraju pokrivati gob tijelo, pojasom lanenim mora biti opasan i kapu lanenu mora metnuti na glavu. To je ruho sveto, što ga mora obući, pošto se okupa. 5 Od zajednice sinova Izraelovih ima uzeti sebi dva jarca kao žrtvu za grijeh i jednoga ovna za žrtvu paljenicu. 6 Onda ima Aron donijeti junca, što je određen za žrtvu radi grijeha, i pribaviti sebi i kući svojoj s pomirenje. 7 Nato ima uzeti obadva jarca i staviti ih pred VJEČNOG na ulaz u Šator sastanka. 8 Aron ima baciti ždrijeb na obadva jarca, jedan ždrijeb za VJEČNOG, drugi za Azazela. 9 Onda ima Aron donijeti jarca, na kojega je pao ždrijeb za VJEČNOG, i pripremiti ga kao žrtvu za grijeh. 10 A jarca, na kojega je pao ždrijeb za Azazela, ima staviti živa pred VJEČNOG, da na njemu vrši pomirenje i da ga pošalje za Azazela u pustinju. 11 Aron dakle ima donijeti junca, što je određen za njega kao žrtva za grijeh i sebi i kući svojoj pribaviti pomirenje tim, da zakolje junca, što je određen za njega kao žrtva za grijeh. 12 Tada ima uzeti kadionicu punu žeravice sa žrtvenika pred VJEČNIM i dvije pregršti pune sitno istucanoga mirisnog kada i odnijeti ga iza zavjese. 13 Tada ima metnuti kad na oganj pred VJEČNIM, da oblak od kada zakloni pomirilište na kovčegu zakona i da on ne umre. 14 Nato neka uzme nešto od krvi junčeve i neka poškropi prstom svojim prednju stranu pomirilišta; pred pomirilište neka poškropi sedam puta krvlju prstom svojim. 15 Tada neka zakolje jarca, što je određen za narod kao žrtva za grijeh i neka odnese krv njegovu iza zavjese i neka učini s krvlju hto onako, kao što je učinio s krvlju junčevom; neka poškropi pomirilište i pred pomirilište. 16 I tako očisti Svetište od nečistoća sinova Izraelovih i od svih prijestupa, što su ih počinili. Isto tako neka učini i sa Šatorom sastanka, što se nalazi kod njih usred nečistoća njihovih. 17 A nitko ne smije biti nazočan u Šatoru sastanka, kad on uđe u njega da izvrši u Svetišću čin pomirenja, dok ne izađe i ne pribavi pomirenje sebi i kući svojoj i cijeloj zajednici Izraelovoj. 18 Potom neka izađe van na žrtvenik, što stoji pred VJEČNIM, pa neka izvrši i na njemu pomirenje tim, da uzme nešto od krvi junčeve i od krvi jarčeve i da je unaokolo namaže na rogove žrtveniku. 19 Tada neka sedam puta poškropi žrtvenik prstom svojim s nešto krvi i tako ga očisti i posveti ga od nečistoća sinova Izraelovih. 20 Kad je tako svršio pomirenje Svetišća i Šatora sastanka i žrtvenika, tada ima dovesti jarca živoga. 21 Aron neka položi obje ruke svoje na glavu jarcu živomu i neka prizna nad njim sva zlodjela sinova Izraelovih i sve prijestupe, što ih počinije. On neka ih navali na glavu jarcu i neka ga po čovjeku, koji stoji spreman, dadne odnijeti u pustinju. 22 Tako ima jarac odnijeti sa sobom sva zlodjela njihova u zabitni kraj. U pustinji neka se tada pusti jarac. 23 Nato ima Aron unići u Šator sastanka i skinuti sa sebe haljine lanene, što ih je bio obukao, kad je stupao u Svetište, i tamo ih položiti. 24 On se ima okupati na svetom mjestu, obući haljine svoje, opet izaći i prirediti žrtvu paljenicu za sebe i žrtvu paljenicu za narod i tim sebi i narodu pribaviti pomirenje.

Dio alije Rišon (12,1-13,5) preveo: Vatroslav Ivanuša
Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda